

ни умове и съ заложени сърца. Сърцата си ще вземете, умоветъ ще ги откупите! И въ бждеще ще знаете: по никой начинъ ума си за слуга не давайте подъ наемъ никому, който ще и да е той. Умътъ е само за тебе, и това сърце е само за тебе, то не е за никой другъ, Ама ще кажешъ: „Азъ си имамъ възлюбленъ“. Дръжъ ума си и сърцето си за тебе: и той си има единъ умъ и едно сърце, каква нужда има, ти да му давашъ твоето сърце? Той е разбойникъ, ако иска твоето сърце; ако ли иска твоя умъ, той е негодникъ. Тая дума „разбойникъ“ е малко груба, но какво да правя, такъвъ е езикътъ ви. „Апашъ“ да употрѣбя, тя е френска дума. А „разбойникъ“, „разбой“ на ромънски значи „да воювашъ“, „воюване“. Ето какво трѣбваше да кажа азъ, за да се коригирамъ: не е благороденъ човѣкъ онзи, който взема сърцето на другиги; не е почтенъ човѣкъ онзи, който задига ума ти. Сега, „не е почтенъ“ и „не е благороденъ“, туй е друга прѣмутація. Азъ смекчихъ думитѣ, сега законътъ не може да ме хване, но въ първия случай биха ми наложили и глоба, а сега ще бжда откровенъ и ще ви приведа единъ случай, какъ казвалъ единъ англичанинъ на единъ другъ човѣкъ „liar“ — лъжець. „Лъжець ли?“ Този го дава подъ сждъ. Пъкъ „liar“ и „lawer“ — законникъ сж много близки. Първиятъ казва на сждията: „Азъ казахъ, че той е законникъ, знае законитѣ, но подхлъзна ми се езика и казахъ „liar“. И сждията казалъ: „Станало подхлъзване, слѣдователно, не го хваща законътъ.“ Но азъ ще бжда откровенъ, туй не е подхлъзване, азъ говоря всѣкога съзнателно, азъ нарочно употрѣбихъ думата „разбойникъ.“ Ако ще за 10 години да ме осждятъ, казахъ „разбойникъ“. „Ама 10 години“ — 10 години, ако дойде да кажа истината, ще я кажа, макаръ за 10 години да ме осждятъ. Думата „разбойникъ“ азъ я употрѣбявамъ, защото тя има и добро значение. Ако нѣкой каже: „Азъ ви мразя“, думата „мразя“ за мене е отлична. Защо?